

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1994]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

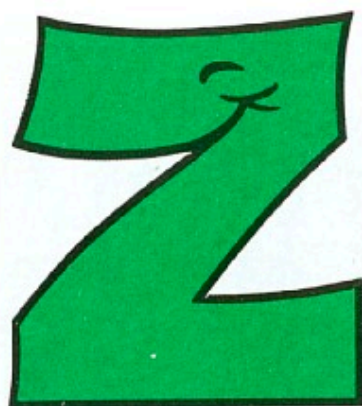
Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik](#) 3

[Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik](#) 4

[Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik](#) 5

[Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik](#) 6

DET VIL

FREMSKRIDTSPARTIET

LANDBRUGSPOLITIK

Landbrugserhvervet trives, som andre erhverv, bedst i frihed. Bureaokraters og politikeres planlægning og indblanding skaber altid flere problemer, end der eventuelt på kort sigt løses ved indgrebene.

Den politiske vedtagne omfordeling inden for landbrugsproduktionen, som de mange forskellige skattebyrder og støtteordninger resulterer i, bærer et

hovedansvar for den kroniske krise, som store dele af landbrugserhvervet i adskillige år har befundet sig i.

Landbruget forfølges med urimelige skattebyrder, udviklede afskrivningsregler, restriktive regnskabskrav, komplicerede momsregler, nidkære miljøbureaukraters landbrugsfaglige analfabetisme, zonelovmyndighedernes indskrænkninger i udfoldelsesmuligheder

ne, snærende produktionskvoter, strafafgifter, halmafbrændingsforbud, vandmiljøplan og en lang række andre tyngende åg.

De mange bremseklodser på et erhverv, der kunne have været frit, skaber naturligvis krise i erhvervet.

I stedet for at afhjælpe landbrugets problemer ved at afskaffe årsagen til krisen i landbruget, har de øvrige parti-

Der er alt for mange snærende EF-bånd på dansk landbrug, hvilket hindrer erhvervets frie udfoldelsesmuligheder.

Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik

ers politikere som sædvanligt valgt at lappe med endnu flere problemskabende regler og tilskud.

Et halvt århundredes planøkonomi i landbrugspolitikken er blevet understøttet af landbrugets egne organisationer, selvom den enkelte landmand næsten altid har en fornuftig frihedsorienteret indstilling til problemernes løsning. Grunden til landbrugsorganisationernes og politikernes enighed om de planøkonomiske løsninger skal ses på baggrund af den konstruktion, der er skabt, hvor landbrugets organisationer modtager enorme beløb gennem statstilskud. Mens organisationerne til gengæld accepterer (og i det skjulte arbejder for) jordskat.

For landbruget er jordskat en særdeles dårlig og dyr affære. Statens skatteindtægt på jordskat forventes at blive ca. 800 millioner kroner. For landbrugsorganisationer ser sagen derimod ganske anderledes ud. Her, hos organisationerne, giver jordskatten et tilskud fra staten på 180 millioner kroner. De 180 millioner indgår i landbrugets fonde, og de er dermed selv med til at administrere pengene.

Ligesåvel som industrien ikke er pålagt en særlig skat på deres produktionsanlæg, mener Fremskridtspartiet, at statslige og kommunale skatter på produktionsjord skal afvikles. Det er skat på landbrugets grundlæggende produktionsanlæg, og harmonerer ikke med

Dansk landbrug skal ikke ondannes til et frilandsmuseum, hvor alle nysgerrige har fri adgang.

den kendsgerning, at landbruget samtidig støttes gennem en lang række udviklede ordninger.

Der er blevet indført landbrugsfonde, støtteopkøb, medansvarsafgifter, handyrpræmier, ammekopræmier, ophørsstøtte, braklægningsordninger, støtte til miljøfællesomme områder og skovrejsning og meget, meget mere.

Hvilken fremtid ønsker vi for det danske landbrug?

Landbruget skal liberaliseres og løsrides

fra de tvungne begrænsninger. Landmændene skal lettes for de byrder, staten har skabt og pålagt dem.

Det danske landbrug skal være frit. Fri fra de snævre rammer og landbrugsstøtteordninger. Statskontrol og socialisering har ingen plads i et frit erhverv. Landbruget har solgt sin egen frihed for diverse former for tilskud og støtteordninger. Vi ønsker derfor at afskaffe disse konkurrenceødelæggende subsidieordninger.

Støtteordninger skal betales, og når det er staten, der »giver« disse tilskud, er der reelt ikke andre end skatteyderne og erhvervslivet (og herunder landbruget) til at betale. Støtteordningerne betales i den sidste ende af modtagerne. Problemet er imidlertid, at betalingen fra skatteyderne overstiger udbetalingerne fra statskassen med ca. 30%, der går til administration og bureaukrati.

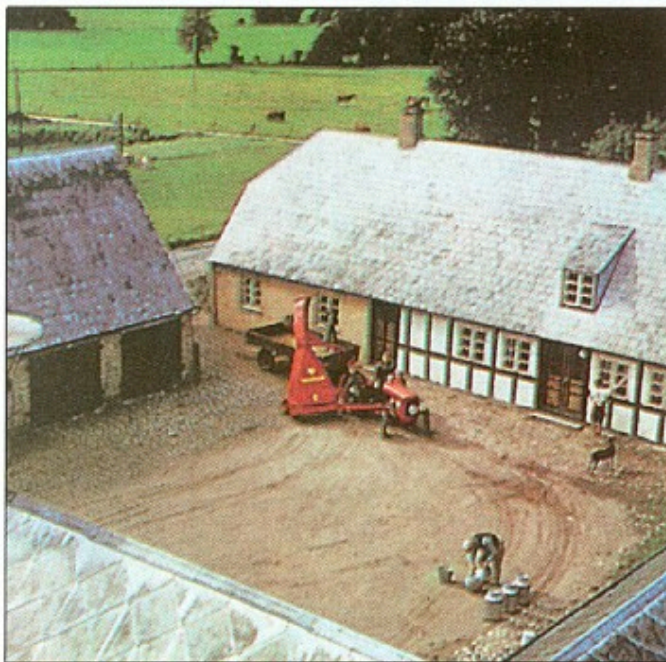
Den bedste støtte til såvel landbruget som den øvrige industri er derfor at afskaffe alle støtteordninger og samtidig fjerne skatter, afgifter og gebyrer.

Landbruget skal være konkurrencedygtigt, og derfor må det danske landbrug selvfølgelig ikke være pålagt hårdere krav, end de lande vi konkurrerer med. Det danske landbrugs produktionsomkostninger vil selvfølgelig falde kraftigt ved en fuldstændig fjernelse af restriktioner, afgifter og støtteordninger, og derfor vil landbruget få forbedret sin konkurrenceevne væsentligt i forhold til udlandet.

Restriktioner og vilkårlige indgreb i landbrugets forhold foregår næsten pr. automatik. Flertalspolitikkerne reagerer på forskellige mindre interessegruppers krav og forventninger.

Især miljøbevægelsen har haft held til at få gennemført diverse landbrugsødelæggende restriktioner.

Vandmiljøplanen er et af de værste

Alt for mange bremseklodser hindrer landbruget i at være et frit erhverv.

Det vil Fremskridtspartiet : Landbrugspolitik

eksempler på, hvad de øvrige partier har gennemført på landbrugets bekostning. Det er aldeles urimeligt, når landbruget udråbes som det helt store miljøsvin især med henblik på påståede store udslip af nitrat i vandløbene og grundvandet.

Nye undersøgelser fra den engelske forsøgsstation Rothamsted har imidlertid vist, at landbruget ikke længere kan være de ansvarlige for nitratudledningen. Man har foretaget nitratprøver fra to grupper af marker. Den ene gruppe er ikke blevet gødet i mange år, og den anden gruppe har fået gødning i en mængde op til den for produktionens mest effektive grænse (økonomigrænsen) i flere år. Det viste sig, at der var større nitratindhold i den første gruppe end i den anden. Dette er samtidig bemærkelsesværdigt, fordi man netop gennem skatteyderbetalte tilskud opfordrer landmændene til at lade deres marker braklægge grønt eller gult, og dermed ødelægge den danske produktionskapacitet.

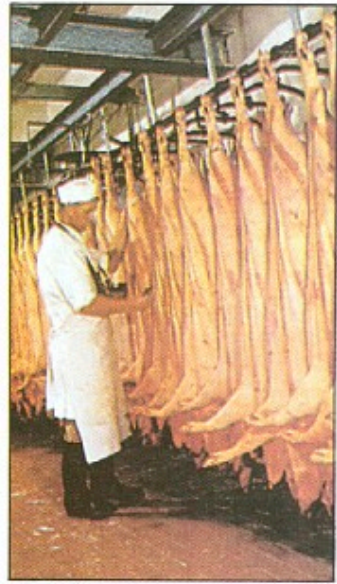
Det skal kort bemærkes, at der er ingen grund til at forestille sig, at landmændene vil bruge mere gødning end absolut nødvendigt. Ved et uhemmet forbrug bliver omkostningerne højere,

og samtidig falder produktionen både i kvalitet og kvantitet. Fremskridtspartiet har tillid til landmændenes sunde fornuft.

Fremskridtspartiet vil bevare et rent miljø, og principielt skal den, der sviner, selv rydde op eller betale andre for at gøre det. Og naturligvis må søer, åer og havet ikke blive forurenet, men der skal være fornuft i miljøpolitikken. Vi kan ikke overlade miljøets bevarelse til de fanatiske miljøflippere. Forureningen er grænseoverskridende, derfor er det nødvendigt med fælles internationale regler.

Blandt ovenstående mange planøkonomiske løpøkonomier, er en meget stor del gennemført i EF-regi. Her skal Danmark arbejde for, at EF hurtigst muligt afvikler alle støtteordninger, produktionsreguleringer og anden planøkonomi. Og Danmark skal påvirke EF til at arbejde aktivt for reel markedsøkonomi og fri handel i de igangværende GATT-forhandlinger (GATT - den generelle aftale om Told og Handel). Om nødvendigt bør EF gå forrest med at afvikle landbrugsstøtten. Som for eksempel New Zealand har gjort.

Ganske vist fremhæves det fra mange sider, at det vil få katastrofale følger for

Der vil altid være kunder til forædlede produkter af høj kvalitet.

Det drejer sig om at sikre dansk landbrugs konkurrenceevne, og det gøres bedst ved at afskaffe alle støtteordninger samt skatter og afgifter for landbruget.

landbrugserhvervet, hvis støtten afskaffes. Dette traditionelle synspunkt bygger på en meget isoleret betragtning, der tager udgangspunkt i de nuværende meget lave verdensmarkedspriser. Men det glemmes alt for ofte, at de nuværende verdensmarkedspriser er kunstigt lave på grund af garantipriser, støtteopkøb og kamoufleret socialhjælp til urentable bjergbønder. Ordninger som er meget udbredte i det meste af verden, og derfor skaber et alt for stort udbud af landbrugsprodukter, der imidlertid ikke afsættes til den meget lave verdensmarkedspris, men derimod i et vist omfang lægges på overskudslag for at få mængderne på markedet og efterspørgslen til at harmonere lidt bedre.

På den baggrund anser Fremskridtspartiet dansk landbrug for fuldt konkurrencedygtigt og levedygtigt under frie markedsbetingelser. Forædlede produkter af høj kvalitet er der altid kunder til. Vi tror ikke, dygtige danske landmænd ønsker at bestyre et amputeret erhverv på krykker, hvilket det nuværende planøkonomiske landbrugserhverv reelt er udtryk for.

Derfor afviser Fremskridtspartiet også alle røster, der taler om total afvikling af dansk landbrug. Fremskridtspartiet vender sig imod naturgenopretningsprojekter, som nedlægger effektive landbrug. Dyrkningsfrie bræmmer langs vandløb er sandsynligvis grundlovsstridige krænkelse af ejendomsretten.

Landbruget er et levedygtigt og aktivt erhverv. Derfor må erhvervet sikres frie produktionsbetingelser. Det kan ikke accepteres, når offentlige myndigheder omdanner landskabet til et frilandsmuseum, hvor der er fri adgang for alle nysgerrige, og hvor der ikke må foregå noget som helst uden samtykke fra amternes bureaukratiske planlægningskontorer.

En forløren idyllisering af landbruget skaber store problemer for erhvervet.

Dyreværnslovgivning med såkaldte humane dyreværnsbestemmelser, hvor man i misforstået kæledyrshævn til lægger dyrene menneskelige egenskaber, afføder urentable gigantinvesteringer, som reelt er uden dyreværnsbetydning og som kun skader erhvervets konkurrenceevne.

Som eksempel kan nævnes burhøns. Før burhønsbegrænsninger var Danmark eksportør af æg. Nu importerer vi store mængder fra lande, hvor hønsernes forhold er tvivlsomme.

For at sikre et sundt og naturligt liv i lokalsamfundene må amternes restriktive zonenlovsadministration med hensyn til beboelse på landet straks ophæves. Planlægningskrav om, at bosætning skal finde sted i byområder dræner lokalsamfund for det livsvigtige befolkningsgrundlag.

Tilsvarende skal kloakeringskrav, vandforsyningskrav og andre centraliserede miljøkrav ikke have lov til at udsulte landbefolkningen. I tyndt befolkede landområder er de forkromede teoretiske miljøkrav ikke de mest ideelle, men derimod helt sikkert de dyreste for os alle. Det er farligt, når politikerne favoriserer visse dyrkningsmetoder frem for andre. Historien har i alt for rigt mål dokumenteret faren ved centralt fastlagte »sandheder«. Det frie samfunds styrke er muligheden for, at den enkelte kan prøve sine idéer af, retten til at begå fejl og selv rette op på dem. På den måde kan man altid tilpasse sig til de til enhver tid mest optimale produktionsformer og -metoder. Dyr statsbetalte konsulentordninger, der anbefaler bestemte fremgangsmåder, er farlige for et frit erhverv, og de statsautoriserede konsulenter betaler naturligvis ikke, hvis det går galt.

Men politisk vedtagne regler og politisk styring af produktionen er direkte livstruende for erhvervet.

Derfor vender Fremskridtspartiet sig

mod støtteordninger til for eksempel økologisk jordbrug, ormefarme og lignende. Økologisk jordbrug bygger ganske givet i mange tilfælde på brugbare principper, men det skal stå enhver landmand frit for selv at afgøre, om det er en dyrkningsmetode, der er velegnet og rentabel for ham.

Landbruget som familieforetagelse, hvor generationerne arbejder sammen, og alle bidrager efter evne, har lovgivningen nu også grebet regulerende ind over for. Børn må ikke længere oplæres i traktorkørsel i takt med deres udvikling. Nu er aldersgrænser lovbestemt. Fremskridtspartiet mener ikke, det er et område, som staten skal regulere.

Alle regler om uddannelseskrav for at kunne erhverve landbrug skal ophæves. Begrænsninger i samdrifts muligheder, sammenlægningsmuligheder og anden begrænsning i fleksibel tilpasning skal afvikles. Bopælspligt og hovederhvervsrestriktioner hører heller ikke hjemme i et frit erhverv. Den slags regler tjener kun til at monopolisere erhvervet for bestemte samfundsgrupper og skaber privilegier og ulige konkurrencevilkår. I andre erhverv blev næringsfriheden indført i 1857. På landbrugsområdet er protektionisme, interessebeskyttelse, privilegier og reguleringer dagens orden.

Derfor Fremskridtspartiet

Fremskridtspartiets udgangspunkt for landbrugspolitikken er hermed afgørende anderledes end de gamle partiers. De øvrige partier har i en vid udstrækning skabt deres politik for at sikre organisationernes interesser og i noget mindre grad de enkelte producenters interesser. Fremskridtspartiet har derimod valgt at sikre både forbrugernes interesser og de enkelte producenters frihed.

Kort sagt er det landbrugets fremtid i frihed det gælder

Vil du vide mere om Fremskridtspartiet?

Indsend nedenstående kupon til din lokalforening eller kontakt partiets kontor på telefon 33 37 55 00 lok. 4675.
Fremskridtspartiet,
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

- Jeg vil gerne vide mere om Fremskridtspartiets program
 Jeg vil gerne vide mere om Fremskridtspartiets Ungdom
 Jeg vil gerne være medlem af Fremskridtspartiet

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk